

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Philosophiae pars I, Logica, tradita a 1717 in Academia
Fryborgensi - Cod. Ettenheim-Münster 230**

Weinberger, Albert

[Freiburg], 1717

Disputatio secunda [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-120382](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-120382)

Disputatio 2da. De identitate, et distinctione.

Tota haec controversia licet ad metaphis spectet, sed etiam
ob multiplicem utilitatem hanc populi in locis tractari
unde et nos propterea in disputatione in duas quaestiones
dividimus: in una quidem sermo erit de identitate et di-
stinctione rerum in comuni genere, ac vobis illi species
in altera vero agemus de identitate distinctione rerum in
specie, quod etiam solum metaphisicorum.

De identitate, Quæstio 1ma.

De distinctione rerum in genere.
ARTVS 1mus. De unitate.

Et simul.
Quid et quotuplex sit Unitas?

N:1

Cum identitas definiatur, per unitatem, dicendum est
quid sit unitas, unde ex mente Aristotelis.
B:1: unitas est negatio divisionis seu in se in plura eius
rationis cum ipso, unum vero dicitur, quod dividitur in plura
eiusdem rationis cum ipso, sic dicitur B:2: dicitur unum in
ratione huius, quomodo huius potest dividi in plures partes, quod
et corpus est. In n:1 potest dividi in plures partes, quod
cum ipso, sicut in plures huius, cumulus lapideum a uno
in ratione cum ipso, licet enim potest dividi in plures
lapides, in n:2 potest dividi in plures cumulos lapideum
qui sunt eiusdem rationis cum ipso.

N:2 B:2: autem definitio unitatis, dum ex autoritate Aristotelis
dum ex eo, quod sit hoc definitio conformis, imo conceptui
quem habemus de unitate, quia illud concipimus hoc:

quam aliquid ex officio pluralitate.

Unitas deficiente dicitur in moralibus sicut in physicis. Moraliter seu affectiva est, qua plures sunt unum et affectu ut amici seu consensu voluntatis, ut Respublica. et ordinatione ad unum sicut in Ecclesiis: unitas vero est cognitio abstractiva, quae plures cognoscuntur per modum unius. Et in cognoscendo plures sunt in unitate, sicut in disparandis unum ab aliis. Unitas physica subditur similitudinibus compositionis et identitatis.

Unitas similitudo est ipsa plures in se distinctorum similitudo et generalitas in aliquo predicato generico et specifico. et sequitur generalitas in predicato generico ut est in hoc genere ita. si in specifico, dicitur habere unitatem predicato huius dicitur habere unitatem specificam. Unitas compositiva est plures inter se distinctorum coniunctio et per rationem physicam informaticam, quod est datus inter corpus et animam huius, et per rationem contrariam unionem artificialem, quod est datus inter duos opes seu numerica, de qua tunc proprie loquimur est illa, cuius duo sunt per eandem seu eandem unitatem, et hoc est datus divisionis.

Et dicitur. Solvuntur objectiones.

Obiectio prima. quod omnibus est evidenter notum et debet defini, sed quid sit unum et unitas evidenter cuius est notum. quod non debet defini.

N4

Resp: i referendo arguitur in definitione hinc, quia potest
evidenter scire quid sit h. Resp: 2do diffido illi quod
evidenter notus conceptus tantum aliquanti et tunc notus.
quod e evidenter notus conceptus clari et scitificis transcat illi.
et sic diff: minore n. confis.

N5

Obt: 2do: Sicut transcatentatis n. est definitio; quia
habet genus per unum e hinc transcatentatis; quod est.
Resp: diffido illi: Sicut transcatentatis, n. est definitio
definitione scitifici sumpta et rigorosa transcat Major:
minus scitifici sumpta seu potius descriptiva n. est: et
concepta minore diff: conceptus sunt illi.

N6

Obt: 3tio: nostra definitio comitabitur circulum vitiosum? quod
n. e bona. ant: potest explicat unitates et pluralitates
quod si ista pluralitates debet explicari unitates?
quodrenti an quid sit pluralitates. Resp: quod sunt plures
unitates. Resp: n. quid est ad plura? diffido illi:
et pluralitates et pluralitates clare cognita n. est:
clare cognoscere, quod condicio sub ratione pluralitates
unitates: quod est ratio et opere quod est, quod concipit
quidam plura, per profundando formaliter, an singularis et
his pluralibus sunt unitates.

N7

Obt: 4to: unitas e perfectio rei: per negatio dicitur n. est
perfectio rei; quia e purum nihil. quod est.
Resp: e: illi: n. quod m. ratione additum diffido illi: negatio
formalis e purum nihil e. negatio causalis e purum
nihil n. quod. negatio formalis seu physica e ipsum
formale n. e rei, quod e purum nihil: negatio causalis
seu logica e ipse res, quod si percipitur a nobis modo ne.

Handwritten notes in the right margin, partially cut off, including words like "non", "quod", "per", "nihil", "formale", "causalis", "logica", "percipitur", "modo", "ne".

gativo: seu p modum negationis sicut E. J. infinitas Del
genitivy tanquam carentia ois finis.

Est eto: definitio debet fieri p predicata priora et activa N. 8
se pluralitas n o prior et notior unitate; quia unitas
e principiu numeri et pluralitatis: qd unitas e p se
finita p pluralitatem.

Definitio debet fieri p predicata priora et notiora que
ad se absolute habent qd nota et notiora quod non respectu
alia sicut respectu notiora communis e: M. et sic dicit
m: n. ego: huius prioritas unitatis sicut, et dicitur qd plus-
alitas e prior, ut proba quo magis subsensu cadit.

Resp. Diff. M.

De identitate.

Si mus.
Quid sit identitas.

Non loquimur hic de identitate imperfecta et impropria N. 9
quod volent genericam, et specificam, sed de identitate perfecta
seu numerica, cui cuius duo sunt unum eademque identitas
de qd.

Dico imo: identitas e vera affirmabilitas in recto unum N. 10
de alio ita communissima.
propter; quia quodcumque sit idem, possumus in veritate de
se invicem affirmari in recto, sicut quia sequitur ad
qd si duo sunt unum et idem, possumus alio de se invicem af-
firmari.

Dico eto: ad identitatem in creatis requiritur, ut dicitur
summa unitas fundans et sensus in ois predicato,
propter identitatem e summa et perfecta unitas, p qua duo sunt
eadem numero unitas: sed hoc in creatis non e p se

N. ii.

ad identitatem quod ipse identitatem. jo nota de illa est ff.
Resp: modo aut: in sepe reali, quamvis em affirmatio
sit aliquid quod sequitur ad identitatem, in ipse affirmatio
seu ratio illa, propter quod necesse aliquid de altero af-
firmari e realiter ipse identitatem

15

Obt: rdo: Petrus et Paulus generaliter in oi personis
quia utriusq: e ens, substantia, vivens ho et et in
n idem sit inter se: qd solus e, qd identitatem requirit
generaliter in oi personis.

R: n: aut: quod non member; quia Petrus et Paulus
distinguntur in personis individuali, in cuius Petrus
e hoc individuum seu hic ho et distinctus quod ab im-
pressionibus Pauli. Paulus vero n e hoc individuum
neq: distinctus ab impressionibus Pauli.

16

Dices: populum de Petro et Paulo affirmare pro-
viam individuali, quia de utroq: populus dicitur
hic homo. qd etiam in personis individuali existit
Resp: diff: aut: populus de Petro et Paulo affirmare pro-
viam individuali univoca n: a. n univoca c: dicitur
a: corpore.

17

Obt: 4to: ex nostra definitione identitatis sequeret qd
anima et corpus essent una et idem, hoc e falsum: qd est
M: pth: qd et corpus sibi mutuo variant, qd com-
municant sibi mutuo oes perfectiones, et qd generaliter
generaliter in oi personis: qd fide.

R: modo est: ad pthionem conceptam: diff: corp: qd
comunicant sibi mutuo oes perfectiones, communicatione

Handwritten notes in the left margin, partially obscured and difficult to read.

perfecta, atq; et distincta in sua eandem unitate
in curis unum populi affirmari de altiss n: om
communicatione alia n: perfecta, et fundata solum in
ratione concedo confis.

Nis Quia ex responsione sequetur, propriam definitionem de hunc
quod dicitur sicut solus essentia in omni predicato, in
curis duo sicut unum et idem, sed solum modo ex
splendat idem p idem, et obsequi p obsequi: qd est
Resp: negido sequatur, nam desio identitate dabel
sua essentiali, identitate e summa unitas, ad quod rati
solus essentia in omni predicato, ut unum alteri tam
essenti communitat suas perfectiones, quia perfectio con
munitat sibi ipsi, quomodo a et b perfectio res
quolibet sibi ipsi suas perfectiones communitat, sed
clara et evidenter quilibet sibi a propria essentia
qua clara et evidenter sibi se ad se, et n: a proprii
a p y p

Nis Ho et aa inter se identificant, et si a qd sicut
in omni pto. nam p de se in unum affirmabile, qd
p: d: aut: identificant, inter se identitate ad quate
de qua hu e primo n: a: identitate solum inadeguata
e: a: quod hor membru, et dist: etis quomodo
et tertiu, et si n: qd sicut in p: p: ad quate
e: ite inadeguata n: ita n: p de se nullis et
firmabiles, si aa affirmant se sola de hoc et
simul un' reliquis comparibus d. licet em h
propria dicere, ho e aa, in propria dicere de et

copus et uais simul sumpta, et hō

Et hō: peccatū male et actū difformis legi diuinae in. Nro.
ter se iustificanti, et tū nō gnuant sibi natū suos
pfectionis, cū nullā habeant, sed sint maxima imperfecti:
q̄ ad irōnā nō regit, ymunicatō pfectionis.

Q. n. opt. quod tūc membrū ratio aduila? Diff. nullam
habet pfectionē male? c. nullā habeat pfectionē physica
n. pfectio male ē, ut cuius hō pfectiō, et actū aduila
ad finē ultimū operā nōmpe beatitudinē, et hanc
pfectionē peccatū nō habet. pfectio physica ē? q.
vitalitas, libertas etc. et hō pfectionis habet etiam
peccatū, cū sit vitalis, liber etc.

Dico: saltem negationes formales nō pōnūt sibi gnuā. N. 21
eōe multo uelā pfectionē, quia negatio Petri ē. q.
et negatio hōi hōis, qui uocatur Petrus sicut
pud nīhil, et tū hō negationes sūt uelā intel. p. q̄ q̄
P. nō pōnūt. quod tūc membrū ratio ē, quia negationes
sunt nō sūt ppositiō entia, ita nō dicitur, ppositiōe lo-
bere identitē, sed abusive tantū, quatenus nōmpe
illa, quomōdō negationes, sūt uelā intel. p. q̄ q̄
Petri, et hō hō.

ARVS. stius

De distinctione reali.

Simus

Quid et quotuplex sit distinctio realis?

Dico: distinctio realis ē uera diuisio de se in uicē N. 22.
negabiles in re.

Itaque quia quocumque distinguuntur realiter, possunt de se
invidere cum veritate negari, et quocumque de se invidere
possunt negari, etiam distinguuntur realiter; hoc in iura
ta deo requisitis ad veritatem affirmationis negativae, des
en. qd. non negant de alio volent dicere, non in
alterum.

N²³ Dico tunc ad hoc, ut dat, distinctio realis in creatis, resp.
dispersis in alijs predicatis.

pbly: quocumque distinguuntur in creatis realiter differunt
in alijs predicatis, et quocumque differunt in alijs
predicatis, distinguuntur realiter. aut. quod in un
membro pbly; si enim duo distinguantur, et tunc non
differunt in alijs pbto, tunc identificantur in omni
pbto, et consequenter identificarentur inter se: hoc
a n. est fieri, supposito qd. distinguantur, alio modo di
stinguantur et identificarentur, est id est et n. est
idem, qd. est impossibile. pbly aut. etiam quod in mem
bris si enim duo differunt in alijs pbto et tunc distinguuntur
realiter, tunc realiter identificarentur. hoc a n. est fieri
posito qd. differunt, in alijs pbto quia ad idem
resp. qd. est in omni pbto.

N²⁴ Itaque distinctio realis imo in absoluta seu spiritus reale
et modale: absoluta seu spiritus realis, qd. intercedit inter
plura entia absoluta: e. g. inter hinc et illud. modale
qd. intercedit inter entia absoluta et qd. modus d. g. inter
Petrum et qd. ubi alicubi, et durationalis: ubi dicitur un
extremum et tunc notandum, qd. ad hoc, ut sit distinctio
modalis inter duo extrema, debet unum extremum esse magis
respectu alterius, id est qd. dicitur distinguuntur modaliter, non spiritus
qd. intercedit inter duas ubi alicubi, n. est modale seu
spiritus reale.

N²⁵ Dico tunc in positiva, et negativa, positiva est qd. dat,

inter duo facta oppositos d. g. inter hoies et leones, nega-
tiva e, qd datur inter duos duos, quorum uterq; n. solus alter-
uter e negatus, seu puta negas, et talis diffisio datur d. g.
inter negatione salicristi, et negatione altaris mundi, inter
negatione salicristi et Petrus existente, inter lucid et her-
eticos.

Etz istis in adsequata per totale, et inadsequata per partem. N26.
Adsequata datur inter ea, quorum neutrum e pars alterius,
neq; habet partem eam cum altero, ut d. g. inter hoies et leones
inadsequata prout huius sumitur, e, qd interradit inter totum
et singulas illius partes, v. inter salicristi duo composita, qd huius
partes aliquas eam d. g. inter hoies et ad, inter lac
albu, et uen lac dulce quocumq; accepta.

§ 2245.
Quenam sint signa distinctionis
reales.

Quis imo: separabilitas dicitur quod locus et tempus est N27
infalibile signum distinctionis realis in creatis.
Explicitur hoc glupis. dicitur imo separabilitas, na licet actu duo
nunquam fuerint a se inuis separata, in creatis realiter
distincta, modo possint ab inuis separari, siue da in potius
separari naturaliter siue supernaturaliter et qd miraculal. dicitur
quod locus, et tempus. hunc autem est aliqua separabilia
alterius eorum existat in eodem loco, et tunc aliquid separa-
tibus quod tempus, qd uap eorum est existere alio tempore
quin eorum tempore existat etia aliter eorum.
Respo sic explicata p. t. auctoritate h. l. et in sensu
de quatione ois. p. t. d. ardeant nil posse separari
a se ipsis, seu nil posse ea in alio loco aut tempore sine
se ipsis: hoc a fuerit, si duo realiter identificata sunt separa-
tibus quod locus et tempus, ut rursus e evidens: qd non

N28.

possunt duo realiter distincta esse separabilia quoad locum
aut tempus: quod si illi tali modo separabilia, hoc ipso non sunt
distincta sed realiter distincta.

N. 29

Deus vero: vera ac reali oppositio relativa proveniens ab
duobus: scilicet a prima actione: et a non oppositio realis esse effectus
principii et principati, originis et procedentis ab origine
et infallibile sequitur distinctionis realis inter ea, quae tali modo
sibi opponuntur, ita tamen omnia sunt THEOLOGICA quomodo
Philosophi. Divi autem saltem per primo adhibent, ne videantur
negare existentiam aliquorum dicentium, posse aliquid provenire
a prima actione promulgate per ipsum per deum.

propter quod, nil per se ipsum producere quomodo in deo, nil per
se deo, principium aut origo simpliciter, quia producor, deo
principium, et origo in deo deo per se ipsum habent, verum deo reali
prioritatem respectu illius, cuius per deo, principium, aut origo
nihil a se habere verum ac reale prioritatem respectu simpliciter
etiam nihil potest esse per se ipsum, quod est ante quod deo,
quod oppositio relativa proveniens ab ipso, deo et effectus esse
non potest dari nisi inter duo realia et se invicem distincta

N. 30

Deus vero: universim in creaturis sequitur distinctionis realis et
capacitas, aliquorum ad verificanda per deo contradictionem
ita scilicet et alii.
in omni genere, atque ubi datur capacitas ad verificanda per deo
contradictionem non datur quod est in omni genere, quod non datur, ubi
atque ubi hoc non datur, datur distinctio, quod est.

§ 31. Solvuntur objectiones.

N. 31

Objectiones, in quibus prima conclusio, et procedentis: gloriose nostra
sufficiens ignota, et factum: quod non est admittenda. aut. per deo
suis nostrae dicitur sequitur infallibile distinctionis realis esse sepe
rabilitate quoad locum et tempus: sed de qua ignota est
an aliqua sint ita separabilia quomodo an sint realiter di-
stincta: quod est.
R. negat autem, ad probationem dist. m. de qua ignota est, hoc est typus

N° 34

Supplicandi tale miraculum.
 Ob^o 3° ista, ea eo qd aliqua sint separabilia, n^o sequitur qd actu sint
 separata: s. q. qd ea a corpore sint separabilia n^o sequitur qd actu sint
 separata: s. q. ea eo qd possint aliqua de se invicem distingui, n^o
 sequitur qd sint actu distincta. confirmatur ex eo, qd aliqui populi
 convenire possunt contradictoria, n^o sequitur qd actu distingvantur
 ex eo qd aliqui fuerit ex eo, qd nullo e. g. possit convenire
 probus albi, n^o sequitur, qd actu isti conveniant, sed ex eo, quia
 aliqua sint separabilia, ut sequitur, quoniam illis possit convenire
 proba contradictoria: qd ea eo, qd aliqua sint separabilia
 n^o sequitur qd isti conveniant proba contradictoria, aut qd actu
 sint distincta.

R. n. c. et paritate: Separatos e, quia actualis unio de eo
 corporis n^o existit in ista apertura extremorum, qd uniant
 utriusq. unio n^o tolli momenta s. illam a partibus: ut
 unio dicitur existit in ista eorum apertura, utriusq. tolli n^o
 potest, nisi mutetur apertura, qd in n^o possit mutari n^o potest
 aliqua semel inter se edata rursus distinguere vel separari:
 alias posset aliquid esse sine se ipso, qd e impossibile. ad con-
 firmationem n. c. hoc totum est qd duo sint separabilia, con-
 veniant istis actu contradictoria, sed qd unus possit esse sine
 altero, ut positivus, aliter n^o possit esse sine se ipso pro ut
 existens.

N° 35

Ob^o 4° ista inseparabilitas n^o e signum infallibile et universale id est
 qd est ratio separabilitatis d^o signum infall. et univ. distinctionis
 quia exata eoe axioma qd rationis e cadit ratio. qd. y. h. p.
 am in divinis poterit e filii s. inseparabiles, et s. realiter
 inter se distinguantur: s. dicitur loquendo etiam de creatis.
 videtur ea ratio, quare n^o possunt duo entia realiter inter se
 distincta habere s. inter se quoniam e essentialis, ha ut
 unus n^o possit existere, quin existat etiam alter, eod. modo
 tempore. R. c. u. n. k. sensus axiomaticus n^o e ille, qui dicitur
 ob^o 3°, alias sicut loquela e signum, qd ha vivat, s. sicut
 apert signum, qd ha n^o vivat. Dicitur axioma hoc non e illud
 qd nomen ad eandem disciplinam spectat, quare de utroque e. g.
 Tunc ad eandem theologia spectat loquere de articulo, qui e vitis
 ad eandem medicina de sanitate et mortis, notis s. q. licet

multiplex, nimirum, & multiplex realiter, ut qd dicitur
 reddens plures cognitiones inter se distinctas & multi-
 plex equivalenter, ut qd eadem cognitio equivaleret pluri
 realiter inter se distinctis, ut si per unum indivisibilem
 actu duo, homo est animal rationale; hic enim actus
 equivaleret duobus aliis qd duo semel homo est
 semel et al. rationale.

Dividitur tunc diversa hoc in iuxta communis opinionem
 Porro requiritur ad distinctionem formalem, ut
 nempe in his cognitionibus vel realiter vel
 equivalenter datur diversitas aliqua ac dif-
 ferentia; et nos percipimus eo modo, quo ordinatio
 solent concipi res distinctas; hinc si quis
 dixerit eodem modo diceret Paulus est Petrus
 Paulus non censeret Paulum distinguere a se
 ipso formaliter.

W 34

Atque hoc distinctio formalis seu rationis nuncupat
 clarior atque, quod in re omnia simplicissima
 nempe in natura divina, hoc eadem quantum sit
 una simplicissima perfectio, ita ut misericordia
 divina, potentia divina, potentia divina, potentia
 simplicissima perfectio divina ab intellectu nostro
 per plures, atque diversos cognitiones repre-
 sentari. si diversas inquam non solum autem
 quatenus una clarior quod altera representat
 eandem simplicissimam perfectionem divinam

Sed etiam ceteris, quatenus una quilibet cognoscit per-
 fectionem Dei in ordine ad hoc vel illud suum effectum, atque
 connotata, alia vero cognoscit in ordine ad alios suos
 seu effectus. E.g. una cognitio cognoscit eandem perfectionem
 in ordine ad veniam, quod datur penitentibus, alia in
 ordine ad poenam, quod datur peccatoribus, alia in ordine ad
 creaturas, quas producit, et sic illud ipsum, quod datur veniam
 est, et nihil aliud quam una simplicissima essentia, scilicet
 ipse DEUS, et hoc diversitas cognitionis. P. Thomae
 posse causa est, cur eadem rei diversa quorundam nomina
 imponantur, quod diversis cognitionibus eandem rem
 representantibus subsistunt, ita ut eandem simplicissi-
 mam Dei essentiam, quod itam cognoscit in ordine ad
 veniam, quod datur penitentibus, nominetur misericordia
 divina, quod cognoscit in ordine ad poenam, quod infligit
 peccantibus, vocetur iustitia divina, quod cognoscit in
 ordine ad alios effectus seu creaturas, quos ipse producit
 omnipotentia divina, et sic de ceteris perfectionibus.

In dictis colligitur, imo, quid sit, quando dicimus, N: 40
clementia divina, distinguitur a iustitia divina
 aliud nempe non est, quam quod eandem essentiam divinam
 quando a se modo concepit, in ordine ad veniam, quom-
 datur penitentibus, et propter quod vocatur clemen-
 tia, non est ipsa quae datur in ordine ad poenam, quom-
 infligit peccantibus, et propter quod nominatur iustitia
 Colligitur etiam: in quo sensu verum sint haec propositiones N: 41
clementia divina non est iustitia, clementia divina

n̄ punit, iustitia divina punit et vobis nimirum
 fit, et alia similes p̄fitiones n̄ in seipso reali se in
 seipso foali adendo v̄ subintelligendo foaliter hoc modo
 clementia divina foaliter accepta n̄ ē iustitia divi-
 na, clementia divina foaliter accepta n̄ punit et
 ita ut vobis seipso fit eadem ē sententia divina, q̄d
 a nobis p̄cipit in ordine ad venia, propter quod vo-
 cat̄ clementia n̄ av̄ ipso p̄cipit in ordine ad penam
 propter quam n̄ vobis clementia se iustitia ē
 ea qua explanatione patet, affirmatione, et negat.
 in ordine immediati supra ipso ē sententia n̄ cadere
 sed tantum supra diversos conceptus, aut voces, q̄b̄ p̄cipit

N⁴² Colligit̄ d̄no d̄ distinguere formaliter ē gerere aliquid
 loqui et dicere pro subto remittam, quod dicitur ē
 quibuslibet rebus p̄sentat̄, pro forma vobis denominatione
 diversas connotiones, quod cum realiter a se distinguat̄
 p̄t̄ p̄cipit, ut eadem d̄p̄t̄ fit simul realis, et foalis
 nunc in ordine ad venia de in ordine ad penam d̄t̄
 simul d̄p̄t̄ realis et foalis: realis respectu connotionis
 realiter inter se distinctarum, foalis respectu ēp̄t̄is
 divina, ē quod p̄ illas q̄d p̄cipit, p̄cipit ē connotione,
 ipso n̄ recipiant, in ipso obto, q̄d q̄d p̄cipit d̄p̄t̄
 forma extrinseca tantum denominationis, et re d̄p̄t̄
 foaliter erit gerere aliquid. loqui seu denominationis
 extrinseca.

N⁴³ Colligit̄ ipso: quod fit aliquid p̄cipit connotione
 cognoscere foaliter ē n̄mpa n̄t̄ aliud, quod q̄d res
 diversiformi connotat̄ nunc in ordine ad hoc quod in
 ordine ad alia connotat̄, p̄cipit supra d̄t̄ de clementia et iustitia divina

Colligitur ergo: quale sit differentia inter propriam formam
 et distinctionem formalem. namque propriam formam unam postea oblati
 est, quod quodlibet formaliter unum postea non quibus formaliter oblati
 quod fieri potest per unam etiam cognitionem, et per se oblati oblati in
 ordine ad alia connotata, et non in ordine ad alia: diffinitio
 vero formalis requirit plures cognitiones. Et sic ut formaliter
 distinguam nisi per unam etiam cognitionem a diffinitio divina debet
 per unam cognitionem quod per divina non in ordine connotatio
 quam dicitur per unam etiam, ac dicitur in ordine ad personam, quod
 infligit secleratis

§ 225.

Quotuplex sit distinctio formalis seu rationis

Dico: distinctio formalis seu rationis duplex est, namque
 rationis ratiocinantis, et rationis ratiocinatae. illa ergo
 fit sine fundamento in re, et sola operatione intellectus: posterior
 est, quod fit cum fundamento in re: quod ut investigas.

45

Notandum est, duplex est etiam assignari fundamentum in re
 propter quod eandem res potest diversis modis inaequatis
 quod sit. primum est habitudo seu ordo eiusdem rei ad div-
 versas operationes, eas, affectus est, quod omnia eorum non vo-
 cabi solent connotata ex respectu rei, si est. secundum primum
 cum potest producere vegetabilium, sensibilibus, et
 ratiocinatioes, dicitur habere ordinem seu habitudinem
 ad istas operationes: eandem actio, qua affectus aliquid
 a Deo et creatura simul procedunt, sed divina, et
 respectu ad Deum et creaturam tanquam ad causa: id est
 actus gloriosus tendit in Deum ipsum amorem et in

46.

peccatum illud delectando, unde respicit ad Deum
 qua peccasti, tanquam dicitur exiit in peccatis
 hac habitudine seu ordine aquirit illarum fundam-
 entum ea rem diversis perceptibus quodammodo
 faciendi ea ipsa se diversa, sicut quotata ad diversa

N: 47

Alter fundamentum est, equivocalitas seu similitudo in
 equata eorum rei cum pluribus rebus realiter in se
 diffinitis ac dissimilibus. Et hoc equivocalitas aliquid seu
 ac similitudine habet cum fructu in quantum est illud
 cum fructu, in quantum est fructu in quantum est illud
 est crescere et nutrire, cum elementis in quantum
 est per se, edificare. unde iterum diffinit illud funda-
 mentum eorum hinc diversis perceptibus inaequale, quotata
 per quod unum discernat illud ab omni non rationali, per alterum
 ab omni non tali, per tertium ab omni non vivente, per quartum ab omni
 non existente. sicut et hoc idem Petrus per una cognitionem
 quotata in ordine ad sensationes, per alia in ordine ad illud
 factum. Et quidem diffinit rationis rationalitate, quia quotata
 in ordine ad diversa quotata, nempe ad sensationes propter
 rursus per idem Petrus quotata sunt per talia quidem per quod
 discernat ab omni non rationali, rursus per alia, per quod tantum
 discernat ab omni non tali, sicut iterum dicitur Petrus diffini
 formaliter, et quidem diffinitio rationis rationalitate.

N: 48

Si vero, eadem res quotata, per diversos quidem cognitiones
 ita sit, ut per rationem quotata in ordinata rursus
 connotata, nec per ubi et pluribus rebus discernat, quod

et aliter
 et dicitur
 per se in
 diffinitio
 illi cogit
 fundam-

diffinitio
 per se in
 diffinitio
 illi cogit
 fundam-
 et dicitur
 per se in
 diffinitio
 illi cogit
 fundam-
 et dicitur
 per se in
 diffinitio
 illi cogit
 fundam-

q' altera? q' g' si quis quoscumq' aliquid prout e' definitio locale
ac dein prout e' definitio locale h' duo cognitiones hanc d'if-
ferunt in claritate, et hinc regulari modo quita dicitur hanc
distingui diffinitione rationis ratiocinantis; quia tota d'if-
finitio cognitionum vultu p'cedit ex operatione intellectus sine
fundamento in re.

& stius.

Solvuntur obiones

Obio. imo. et dicitur, s' procedente p'p'te, q' q'do h' semel
quoscumq' sub r'one h'is, ac dein sub r'one d'ali' ratiocinantis. N: 49
p'p'ter hanc diffinitione r'onis ratiocinantis: q' h' quod e' contra
quoscumq' sensu. q' e' est. Obio. p'p'te quia quoscumq' h' in ordine
ad diversa connotata p' h' in ordine ad certa figurat' con-
poris semel in ordine ad p'p'tationes et ratiocinationes
q' n: sequela est. n' om' q' p'p'te q' dicitur cognitiones in ordine
ad diversa connotata, h' p' una d'if'ferunt ab alijs, q' p'p'te
n' d'if'ferunt q' altera, sed hanc d'if'ferunt in ordine ad
eandem connotata, et d'if'ferunt ab alijs r'one q' una d'if'ferunt
clarij quam p' altera.

Obio. r'one sequeret, false, q' q'do q' p'p'te q' dicitur h' in ordine
ad im' p'p'te q' p'p'te nunc ad r'one: nunc
in ordine ad intentiones, nunc ad volitiones, imo si q' p'p'te
p'p'te q' dicitur h' in ordine ad cognitiones p'p'te
in ordine ad cog: p'p'te. et sequeret, h' quia, q' d'ali
modi faceret diffinitione r'onis ratiocinantis, quia q' p'p'te
p'p'te q' dicitur h' in ordine ad diversa n' false d'if'ferunt connotata
sequela videtur e' contra cor'm: q' e' est.
q' g' est. ad d'if'ferunt r'onis ratiocinantis n' p'p'te quoscumq'
diffinitio aut d'if'ferunt connotatum h' r'one d'if'ferunt.
h'is, v' cuius connotata illa reperit, reperit in
in diversis entibz, ubi fit in p'p'tationibz, et in

Intellectionibus, cum sensationibus, solum dicitur in brutis
sine intellectionibus; intellectionibus vero in Angelis sine
sensationibus: quia verum; in a rda dicitur menti operari
item intellectus et volitio reperiri possunt in eodem

ARXVS STUS.

De distinctione virtuali intrinseca seu Thomistica.

Quid et quotuplex sit distinctio virtualis.

N: 51

Agendum in hoc articulo est de distinctione virtuali, quod alio nomine
dicitur Thomistica vocatur, quia pro hac re a pluribus
locis apte semper quoad Thomistam, quod ex notis
occidit aliqui per quosdam: solent autem contra Baronem
huius sententiam distinctionem suam definire, quod sit dif-
ferentia duorum realiter identificatorum in alio pro-
prietate utalis in eadem sensu loquuntur: distinctio virtualis est
contradictoria. Requiritur itaque quod, ut illa
inter se inferat distinctio virtualis sit realiter iden-
tificata, ita ut unus quare sit alterum et eum veritate
possit de altero affirmari. Requiritur etiam, ut hoc
duo differant in aliquo modo, quod vere realiter atque
independenter ab omni operatione intellectus possit de uno affirmari
et negari de altero false, necdum mediate replicatione
quod, quod causa est, eum haec distinctio vocatur virtualis,
quia illud non est vera aliqua distinctio realis, ut cuius unus
sit alterum simpliciter, sed tantum aliquo modo distinctio
reali equivaleat, eamque virtute procontrahit, ita
nimirum sicut de duobus realiter distinctis veri-
ficari possunt contra contradictoria, ita de his quae

quo diffiniri dicuntur virtualiter verificari possunt pro-
posita contradictoria: dico proposita contradictoria,
propositiones enim contradictorias verificari posse, quodlibet
negant isti Auctores, qui dicunt de his non sufficere
ut affirmet, et neget, idem: sed requiritur insuper, ut
affirmet, et neget, idem de eodem et quidem in quomodo
cuius. Sed de eodem hoc realiter, quod virtualiter, seu
de eodem sunt idem.

N. 52.

Diffinitio virtualis ita explicata dividitur in intrinsecam
seu majorem, et extrinsecam seu minorem: quod intrinsecam seu illam
intelligunt disjunctam duorum realiter identificato-
rum in aliquo predicato intrinseco, et extrinsecam vero seu
minorem illam disjunctam duorum realiter identificato-
rum in aliquo predicato extrinseco: proinde a intrinsecam vocant
illa, quorum forma denominans est intrinseca subto denomi-
nationis ut q. g. rationale, album etc. proinde vero extrinsecam
dicunt illa, quorum forma denominans necesse est intrinseca
necesse est unione est intrinseca subto denominationis,
quodlibet est visus cogitatus amatus, horum enim forma
denominans necesse est visus, cogitatus, amatus, quodlibet est
intrinseca subto.

§ 22 us.

Utrum de facto deus aut saltem
dari possit in creatis distinctio
virtualis intrinsecam seu major.

N. 53

Dico imo: in creatis de facto non dari distinctio virtualis
intrinseca: ita contra Thomistas et alios ex nostris
comunis religionum

in hoc
fugit
autem
contra

diffinico

Actualis

quod alio
modo
pluribus

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

diffinico
diffinico

Plz imo negative: nullum habemus huiusmodi man-
 duc in creatis eiusmodi diffione virtuali ut patebit
 ex solutione obliant: qd est. Plz rdo n
 est dari in creatis hoc diffio, ut patet dictz: qd
 defecto n datur.

N: 54. Dico rdo n est dari in creatis diffio virtualis in-
 trinseca, seu idas duoru cu differeantia in alijs
 pto in intrinseco. ita Auctore, pro procedente
 glusione citati.

Plz imo ad intaba in creatis regh, summa unitas
 seu pfecta comunicatio omi pfectionu vi cuius und
 tam bonu sit alteri seu idealificato, quod bonu
 e sibi ipsi: per talis comunicatio n est dari in cre-
 atis sine pceptu in oi pto in intrinseco, ut patet e
 supra, ubi diximus, quid sit idas: qd n est dari in
 creatis idas, sine pceptu in oi pto in intrinseco,
 psequenter n est dari in iisdem diffio virtualis
 intrinseca.

N: 55. Plz rdo, si possent in creatis duo realiter inter se
 identificari, et h differe in alijs pto in intrin-
 seco possent etiam aliqua inter se realiter identifi-
 cata separari a se invicem, quoad locu n tempus:
 sequela n est admitti: qui si separabiliter duoru
 n epet signu evidens, diffionis hactis, et hactenq
 ois certitudo de diffione reru: qd est: d: no pto
 rdo unica, quare in creatis duo realiter inter se
 identificata n possunt a se invicem separari quoad
 locu n tempus, quia alius differeant in alijs
 pto, et possunt de iis pcedere qd pceduntori
 verificari. Et sic et n ce hia ce nunc

quod spectat ad divina, nulla propter e positus, quia
ibi multa docet nos fidei rati, suo male transferunt,
ad creatura.

N. 58 Respondent rdo. ita solus modo arguere diffinitio reales
quod generant aliis specificative absolute, et in tantis
reduplicative, aut conditionate. postea vero, quod con-
veniant aliis specificative et absolute, et et
n. e. simpliciter, quod vero generant reduplica-
tive, aut conditionate, et est dispensatio et n.
est dispensatio; nam aalitati, et realitati speci-
ficative acceptis n. generat et dispensatio et n. e.
quodlibet videlicet de aalitate vero e. dicere, sicut
nos quia aalitas n. dispensatio, licet vero sit, aal-
tas quia realitas dispensatio sive quod e. idem. si
n. e. dispensatio

N. 59 Quid est in? quia data responsio quodlibet tantis
diversas phrases verborum, et n. offendit, supra
quod diversis cadat ipsa reduplicatio, aalitas quia
eadem res!

Contra e. rdo; quia si diversis possunt dicere,
aalitas quia aalitas n. dispensatio, aalitas quia traq-
tas dispensatio, dicit et ego: aalitas quia aalitas
n. e. in illo loco, in quo e. realitas, et in in eod-
loco, quia realitas, rursus dicit et ego: si n. im-
possibile aalitas separari possent a. realitate, tunc
aalitas n. existet ibi, ubi existit realitas, se

octo paginas huius profectus, ad quod est
 R: imo si non potest salvari sed actus contritionis, sicut unus
 realiter indivisibilis actus, qui formaliter sicut amor Dei, et
 omnium peccati, nisi admittatur, diffinitur virtualiter, in similitudine
 potius negandum est, quod actus contritionis sicut unus in-
 divisibilis actus, dicendumque est, de complexu ex duobus actibus
 realiter inter se distinctis, quorum unus sicut amor Dei
 et alter omnium peccati; R: 2do n: m: ad probationem n: m:
 amor enim in seipso reali acceptus eodem modo factus in
 Deum, quo in ipso factus amor.

N: 62 Dices imo: si amor hic tenderet etiam in peccatum, tunc
 per actus contritionis peccatum amaretur, et si omnium horum
 tenderet in Deum, tunc per actus contritionis etiam Deus
 odio haberetur, consequens autem est falsum, quod et hic vix
 horum factus. M: probatur, amore aliquod obiectum nihil est aliud
 quam in illud tendere seu fieri actu amoris, et omni-
 se aliud obiectum nihil est aliud, quod in illud tendere
 seu fieri actu odii: quod si amor hic tenderet in
 peccatum, tunc per actus contritionis etiam peccatum amaretur,
 et si omnium horum tenderet in DEUM, tunc per actus
 contritionis etiam DEUS odio haberetur.

Resp: n: m: ad probationem diff: ant: amore aliquod
 obiectum nihil est aliud, quam in illud tendere actu amoris,
 aliud obiectum aliud non est, quod in illud tendere actu odii,
 quomodo vultur; n: ant: quomodo horum membrum, et diff: etiam
 quomodo aliter: scilicet aliud obiectum aliud non est, quam in
 illud tendere actu odii seu illud aversando concedo
 aliud non est, quod in illud tendere actu odii quomodo.

cuius n: a: et corf: quomvis igitur amor hic cum actu
 affectionis idem tendat etiam in peccatu, et si tendit
 in illud prospective, et licet etiam omni hoc tendat in Deo
 et si tendit in illud aversive: et hinc nec peccatus per
 hunc amor amatus, nec DEUS per hoc omni odio habetur
 Dices tunc: si hic amor tendit in peccatu, quare hoc ipse
 etiam in illud tendit prospective, et si hoc omni in
 DEUS etiam tendit, hoc ipse tendit in illud aversive
 quod nulla est responsio. aut: potest tendere actu aliquid
 in peccatu prospective aliud n: e, quia est actu
 prospective, et tendere in peccatu, et tendere actu
 aliquid in DEUS aversive aliud n: e, quia est actu
 aversive et tendere in DEUS: sed amor hic est actu
 prospective, et omni hoc est actu aversive: quod si amor
 hic tendit in peccatu, tendit in illud prospective, et
 omni hoc tendit in DEUS. tendit in illud aversive
 R: n: aut: ad probationem dist: M. Tendere aliquid actu
 in peccatu prospective aliud n: e, quia est actu
 prospective peccati, et in peccatu tendere e: M.
 aliud n: e, quia est actu prospective alterius obti, et
 in peccatu tendere n: M: quoad hoc negatur, et
 dist: etiam quoad alteru: tendere in Deum aversive
 aliud n: e, quia est actu aversive DEUS, et tendere
 in DEUS con: M: aliud n: e, quia est actu aversive
 alterius obti, et tendere in Deum n: M: et similes
 dist: m: n: contra.

N: 63

Dices etiam: se actu prospective peccati idem, ac e
 actu simpliciter prospective alius obti, et tendere
 in peccatu, et se actu aversive Dei idem esse
 esse simpliciter actu aversive alius obti, et

N: 64

illigaty, qd dicitur in DEW isti bene volendo: do neutro
a sp dicit qd dicitur in DEW ut a diu, si p non replicat
illigaty, qd dicitur in DEW isti male volendo.

Disce. Cuius actus dicitur suo facto in qd recipit pro-
nominate, quia p dicitur. qd dicitur ois actus dicitur
suo obto, adq dicitur sua denominatione, quod p dicitur
sua: p dicitur nos ois dicitur in Paul. qd dicitur do-
nominate DEW odio habet.

N: 67.

R. diff. ant: dicitur suo facto denominatione, cuius factus
factus n dicitur, ut illa recipiat ab hoc actu c: ant. cuius factus
factus ead dicitur c: et n: confis. ad p dicitur factus: m:
factus p dicitur conf. qd denominatione, sed odio habet,
p DEW p dicitur factus, denominatione recipiend ab
actu dicitur c: confis. feris noyo conf. licet am DEW
p dicitur denominatione odio habet p actu aliquid peccandi
n p dicitur ita denominatione p actu dicitur, ubi p dicitur
e amor DEW.

Disce. 2do: qualibet creatura habet secundum id quod aliquid
perfectio, et imperfectio. sed de hac perfectione et imper-
fectio verificantur, qd dicitur in intrinseca: qd est
m: p dicitur perfectio creaturae dicitur amor DEW imperfectio
non est amabilis DEW. R. ut p dicitur perfectio est similis
DEW imperfectio dicitur similis DEW ad hoc qd dicitur intrin-
seca est.

N: 68.

Disce. 3do: in actu reali n dicitur p in actu reali n dicitur
capitulum dicitur p dicitur, vero dicitur, sensus in factis
e ipse, creatura, quatenus representat, similis DEW
et accedens ad DEW apparet p amabilis DEW
quatenus representat, ut dicitur DEW, et ab

compositum cognitum in ordine ad rationationem
genitum in rationationem, ex quo potest hoc
prota diffiniri formaliter a realitate et a
diffiniri formaliter a realitate, n' cadere supra
eam a re, scilicet aalite et realite' rdi' p'cepto
For em pro ut substat diversis conceptibus quorum
nam repraesentatur in ordine ad rationationem, et aliter
in ordine ad rationationem.

N: 71.

Ultimo: inter ens reale et inter ens ratio
datz ens quoddam modum scilicet ens negativum per se
negativum: qd etia' inter rationem reale et rationem
debet dari diffisio modis: hoc a n' p' p' de alia, quod
diffisio virtualis: qd est.

Respondes: trans. imo entimamote n: m: supposito et
q' d: diffisio modis inter reale et ratio ee diffisio negativum
prout hoc fuit applicata supra de deficio, et d'one aliter

De diffisio virtuali extrinseca seu de precisionibus obliquis. Et inq' utrum defacto detz aut saltem dari possit diffisio Virtualis seu, minima.

N: 72.

dicimus iam supra qd p' diffisio virtualis extrinseca: illud
preparatio duorum realium idatorum in alio modo in-
telligitur. p' prota no extrinseca intelligitur illa prota
quorum sunt denominationes, n' e. intrinseca subto denominatione
ut e. q. cognitum, amatum, visum etc. propter istos quosdam
veritates in eo, utrum in creatis sine re, seu duobus
realiter inter se idatis conveniant aut solte convenire
possint prota generatim extrinseca, ita p' illud in
re e. q. idem p' secundum aalitate' generatim, et

76

Sed qdā ē qdōsi p aliqua cogitōe inadquale seu alio modo, et n̄ qdōsi p eandē cogitōe inadquale seu alio modo p̄ p̄ta contradictoria: p̄ hęc verificaretur, quia aalibz qdōseret, alijs modo, realitos n̄ qdōseret, utro modo ul volent aduersari. qd est.

R: rdo diffdo aliter: verificaretur qdōsi rdu vno focalite et n̄ qdōsi rdu alia focalite: verificaretur qdōsi et n̄ qdōsi rdu ad focalite a: et n̄ qdōsi rdu eandē focalite: qd hęc resp: a: p̄ta verificaretur qdōsi rdu aalite, et n̄ qdōsi rdu rēalite ul volent aduersari: p̄ aalibz rēalibz p̄ eandē focalite: qd est. et sic: verificaretur qdōsi rdu aalite, et n̄ qdōsi rdu rēalite: qd est. a: qdōsi rdu membrū p̄ta, verificaretur n̄ qdōsi rdu rēalite p̄ rēalibz ē aalibz: qd est.

77

R: rursus aliter diffdo: n̄ p̄p̄at de eandē re verificari p̄ta contradictoria si sit eandē res vel rēal, quā focalite: p̄ qm̄ qdōsi rdu rēal, et n̄ focalite: n̄: diuinitate, aalibz rēalite. Peti ē idē inter se rēal n̄ focalite: p̄ta ē qm̄d eandē rēal, sed n̄ ita ul aalibz qdōsi p̄p̄at sine rēalite.

Sed qdā ē imo, ac q̄ hanc respōsiōē focalite respōsiōē qd ē in quōsiōne, quōsiōne am̄on p̄p̄at alijs rēal. Et idē, focalite in diuinitate, ita de qdōsi verificari p̄p̄at p̄ta contradictoria. Cont: ē rdo qui verificari p̄p̄at p̄ta contradictoria intrins: tamē p̄p̄at in alijs aalibz, et p̄ eandē n̄ p̄p̄at de eandē re verificari p̄ta qm̄d eandē rēal rēal p̄ta n̄ rēalite.

N: 78

R: rursus aliter diffdo: n̄ p̄p̄at de eandē re verificari p̄ta contradictoria intrins: et rēalite ē: n̄ p̄p̄at verificari de eandē re p̄ta contradictoria extrins: hanc. Sed qdā ē imo n̄ p̄p̄at de eandē re verificari p̄ta contradictoria intrins: qd n̄q̄ extrins: ē: p̄ta p̄ta contradictoria extrins: n̄ n̄q̄ p̄ta oppositū, quā intrins: cū vā.

Handwritten marginal notes on the right edge of the page, partially cut off.

N: 79

quod fortiter tollat id, quod non est alterud. Sed si intrinseca non
 possunt verificari de eadem re, neque extrinsece. potest autem veri-
 ficari. Contra est ratio. Simulque potest gloriari ratio: si in eis
 verificarentur, propter contradictionem extrinsecam. Et si dicitur, quod
 aliqua cognitio cognoscitur, et realiter per eandem cognoscitur
 cognoscitur, quia a se ipso cognoscitur, et realiter non est
 cognoscibilis, sed se cognoscibilis, et non se cognoscibile. Et tra-
 ditione intrinseca, quod est, non potest se cognoscibile nihil aliud
 est, quia se ipsum ad cognoscendum, sed hoc aptitudo est intrinseca
 ipsi rei, sicut se amabile est intrinseca ipsi rei quod dicitur amabile.

§ 2us
 Solvuntur Dilectio

N: 80

Potest ino de precijua: est quod a se ipso cognoscitur, quia
 cognoscitur realiter extrinsece, sed a se ipso et realiter. Potest
 etiam de re, quod est simul quod est, et non quod est eadem re, sed
 quod est, et non quod est. Et contradictione extrinseca: quod est.
 Et potest de illo casu, quo aliquis videt aliquid a longinqua
 movere, quod ratio quidem est. Potest, ita est, ut ipse videns
 in cognoscatur, et potest dicere, quod ibi sit a se, non in cog-
 noscat, nec potest dicere, quod ibi sit a se, cum nihil aliud
 dixerit, quia motus proprie dicitur: atque in hoc casu cognoscitur
 a se ipso, et non cognoscitur realiter extrinsece: quod est.
 Et dicitur illi: Est quod a se ipso cognoscitur, quia cognoscitur realiter
 eiusdem realiter non est. Et a se ipso cognoscitur, quia cognoscitur
 realiter extrinsece. Et illi dicitur: non est. Et illi dicitur: non est.
 ad positionem dicitur m: cognoscitur in hoc casu a se ipso, et ra-
 tiones non cognoscitur realiter non est: realiter non cognoscitur fortiter
 c: m.

N: 81

Dices ino si in hoc casu cognoscatur etiam realiter, debet posse
 dare rationem de realitate: sed si potest dare rationem de illa: quod
 realiter non cognoscitur. Et potest idem quod cognoscitur a se ipso, quia
 potest dare rationem de illa et dicere, ibi a se ipso: quod si
 etiam cognoscatur realiter, debet posse dare rationem de realitate

Handwritten marginal notes on the left edge of the page, partially cut off.

N: 86.

Dico bto: si quosdam affirmabilitate ratiocitatis de
otto hoc: tunc possum dicere qd obtu hoc sit rade;
quia affirmabilitate ratiocitatis de hoc otto iuxta nos
indivisa, et data cu ratiocitate: sed quosdam affirma-
bilitate ratiocitatis: qd est.

R: Dico M: si quosdam affirmabilitate in reles: tunc pos-
sum dicere, qd obtu sit rade n: M: si quosdam affirmabilitate
falsitate c: M: et diff: m: sed quosdam affirmabilitate ratiocitatis c. m.
falsitate n: m: sicut aliud ratiocitare quosdam ratiocitate, et
aliud: quosdam qd sit rade, ita et aliud quosdam
affirmabilitate ratiocitatis de otto: et aliud quosdam qd
ratiocitatis sit affirmabilitate. ad primum cognoscere scilicet qd
quosdam in cu qd ratiocitate est data ea affirmabilitate, ad
propositiones vero ratiocitatis, ut quosdam illud in ordine ad illa
connotata: propter qd vocatur rade

N: 87.

Dico ymo: falsa iuxta data ratiocitatis, verum nunc, qd
aesthetis quosdam falsitate, et ratiocitatis n quosdam falsitate
qd est veritas ratiocitatis qd ratiocitatis: quia cognoscere falsitate
et n quosdam falsitate qd ratiocitatis sibi opponantur cu
nunc ratiocitatis qd ratiocitatis alteri.

R: c: aut: ratiocitatis ratiocitatis; quia aesthetis quosdam falsitate
nil aliud d: quia quosdam falsitate in ordine ad ratiocitatis,
et: ratiocitatis n quosdam falsitate nil aliud, quia ratiocitatis
data n quosdam in ordine ad ratiocitatis: aut quosdam
in ordine ad ratiocitatis, et n quosdam in ordine ad ratiocitatis
n ratiocitatis: cu n affirmant et ratiocitatis: qd quosdam
falsitate, et n quosdam falsitate in dicto sensu n ratiocitatis
sine ad ratiocitatis dico N: quosdam falsitate falsitate quosdam
falsitate sub eadem falsitate seu in ordine ad ratiocitatis
sibi invicem opponi ratiocitatis, nunc N: quosdam falsitate
sub una falsitate seu in ordine ad ratiocitatis connotata
et n quosdam falsitate sub alia falsitate, seu in ordine

representat, quae plura, aut oia aalia? si immo dicitur
neque si profertur, quod maneat eadem cognitio si huiusmodi aliud
substantia. si vero dicitur tunc tunc neque, quod non profertur
etiam rationes solae, quae et si quibus semper habent
ita obitu reproductionis, quamvis poper, mutare alio modo
obitu verificationis. quia de re plura dicere huiusmodi
sed ad quodammodo de veritate.

N. 90.

Quod dicitur: ex nostra sententia sequeretur, quod qui aliquid de
DEO ignorat, de eodem ignorat oia, et qui aliquid de
ipso scit, scit oia, hoc est absurdum. quod est.
R. dicitur illi: scilicet, quod qui aliquid de DEO ignorat
de eodem ignorat oia, si scimus scilicet de partibus realiter
ipso id est: illi. si scimus scilicet de partibus accidentibus
deventibus n. illi. et si dicitur. n. illi. conflat. aiusmodi
prota si accidens adiacentia et d. q. ad hoc, quod est
hinc licet scilicet DEO et hoc, et in hoc ipso scio, et
quod, quia vero, si scio DEUM de eadem, tunc scio etiam
rationes, et veritas.

N. 91.

Quod dicitur: si non est quodammodo unum, quia quoscumque
religiosa cum ipso id est, scilicet, quod ille, qui quoscumque
genere, quoscumque oia, quoscumque creatura, et divina. hoc est
tamquam, alias dicitur, hoc poper dicitur omnipotens. quod est
R. dicitur illi: scilicet, quod dicitur quoscumque oia, scilicet, et quoscumque
c. illi. quod quoscumque oia, scilicet, ac distincte, potest iuxta
mundum loquendi: regit, ad hoc, ut aliquis poper dicitur
omnipotens n. illi. et si dicitur. n. illi. conflat.

N. 92.

Dicitur, immo, qui clare ac distincte aliquid quoscumque, plus
quoscumque, quibus qui in quoscumque oia quoscumque: quod est in quoscumque
quoscumque huiusmodi non est oia, dicitur, quod, qui clare quoscumque
oia, quoscumque etiam DEUM de eadem et huiusmodi. quod est
R. dicitur autem: in sensu reali et distincte quoscumque plus plura

realitate, sed hic syllogismus est bonus: quod est in syllogismo dicti syllogismi
 et similibus huius: quod est Corippus Corippus est veniens, quod quod
 Corippus veniens: atque hic syllogismus est malus, quia committit fallaciam
 accidentis, quod est notandum quod est syllogismus.
 Quod est ad probationem non est positivam, diffinitivam: quia in probatione
 syllogismo est ad probationem, quod in probatione dicti de Corippo est ad probationem
 in gloriis dicti, de aliis accidentibus hoc est, de accidentibus Corippi: ad
 veritas a Corippo non est de essentia illius, sed est de accidentibus eiusdem
 in nostro syllogismo. Quod est in probatione dicti de alio dicti, in
 gloriis de radice, radice est in probatione essentiali, est per se veniens
 ad aliam DE ET, ut potest habere idem cum radice, et hinc non committit
 fallaciam accidentis. Ad hoc, quod si in gloriis huius syllogismi quod est
 sumatur. Quod est veniens. Specificative est ad esse syllogismus est bonus, quod est
 in illis est, quod quod est Corippus qui est veniens.

ARTICULUS 7us MUS.

De distinctioe ex natura rei locali seu Scotistica.
 SIMUS.

N. 99.

Quid sit distinctio ex natura rei seu Scotistica.

Distinctio hoc nomen suum trahit a subtile doctora Scoti, qui in
 illa excogitavit, et alumnis suis reliquit, a philosophia per se
 facta. dividuntur a comite. Distinctio in genere in
 distinctioe ex natura rei et in distinctioe realis. per distinctioe ex natura rei
 intelligunt illa, quod dicitur antecedenter ad operationem intellectus in distinctioe
 realis intelligunt illa, quod habent per se operationem intellectus, partem
 distinctioe ex natura rei dividunt ulterius in distinctioe natura rei reale seu
 simpliciter reale, et in distinctioe ex natura rei locale seu reale secundum
 distinctioe ex natura rei reale, vocant illam, quod intercedit inter plures
 res, distinctioe vero ex natura rei locale vocant illa, quod intercedit
 inter plures realitates seu localitates eiusdem rei.

Quod si quis queras, quid rei et localitatis nomine intelligantur.
 Respondent cum Magistro rei nomine intelligi illud, quod

Vico

habet existentiam propriam & J. HOMO. Sapor dicitur res,
quia existunt & existentiam propriam. Saporibus vero non illius
virtus, quod non habet existentiam propriam, sed solum debet illud accipere
quod simpliciter emanationem metaphysicam ut & J. aditorem aditorem
dicitur, iuxta Scotistas facultates, quia metaphysice quod
emanat ex corpore et anima inter se unitis, et quod quod
partibus componitur HOMINIS.

N. 101. Quod si quis querat, quomodo contingat sint habere diversas
existentias, quomodo vero eandem existentiam? R. Maxime
celeberrime se videtur: hoc papa et debere colligi ex pro-
finitate aut inseparabilitate eorum, et si quidem aliqua se
separata actu, hoc est, si actu existant in diversis locis,
aut temporibus, et si sint separata potentia, hoc est, si
possunt existere in diversis locis aut temporibus, et si separata
proportione, hoc est, si habuant se eo modo, quomodo se habet
actu separata aut separabilia, vel se habet producens, et
produci, causa et effectus et. Et sic inquit, R. Maxime,
contingit habere diversas existentias, adeoque se res
et distingui realiter, si vero res sint actu neque potentia
nec proportione separata, sunt unitate et unitate
da se habere eandem existentiam, adeoque se aliquo modo inter
inter se, distingui se ex natura rei formaliter, si quidem habeant
diversas partes adequatas, qualitates, rationes formales,
quantitates, seu conceptus obiectivos, aut alia gradativa for-
malia ad se formalia rei.

N. 102. De his colligitur: duo potissimum est, quod iuxta Scotistas
ad distinetur ex natura rei formaliter recte inquit, et ea, quod
distinguantur ex natura rei formaliter habent eandem existentiam
adeoque sint inseparabilia actu potentia, proportione,
obiectivo et, ut ipsi quoniam in se habent partes adequatas
quantitates, rationes formales, aut alia gradativa
formalia obiectiva, quod oriuntur ex separabilitate aliorum

in quoslibet; na' adu'sari p'ota foalia vocant illa q'd
conueniunt pluribus foalitatibus. foalites d'co dicunt q'd illa
quo quide' p' eade' rei ita t'n ut illis conuenire possint p'ota
p'otatoria; adeoq' d'co dicunt, eade' rei conuenire posse p'ota
q'tra: foalia r't ista nil aliud dicunt quia quib' eadem rei
conuenire possit talia p'ota q'tra: quod p'opunt eade' rei conuenire

107

Contra e' r'do: quia eade' r'aoe d'ca' et ego, q'd possint duo
foalites eiu'nd' rei e' e'nd' rei a' se inuic' separabile, eo
q'd e' h'ic et n' e' h'ic n' ap'el' q'tra: realia, sed in foalia
neg' p'fuit dicere, has duas catitates, hoc i'p'o q'd ap'el' separa-
biles, n' fore foalites eiu'nd' rei cu' has ad requirant, ut sit
a' se inuic' inseparabile. n' f'uit: inqua'. hoc d'ca' na'
licet du' q' foalites eiu'nd' rei illius, talis p'oprietates in-
p'ofectas rei, quo ab ista e' a' se inuic' p' inseparabile, possit
ab ista quide' e' a' se inuic' separab'. p'ota, t'n cu' ista, quod
inter r'aler i'ofectas, et t'n foaliter ex na'a rei d'p'lectas,
nec inuic' i' quomodo p'oposita d'p'licae q'no'u' mo' possit d'p'licae
impugnare foaliter, cu' ad p'otat' p'otat' q'bare, me male foali' loqi
n' a' mala' sentire.

108

Contra e' d'co: quia si quis uellet audere e' uoibus, p'otat' simi-
modo dicere, q'd licet d'ctas q'tra' et q'altas q'altas i'nt' p' a' se
inuic' separabile, et actu separato, t'n n' d'p'lectant, inter se
p'fuit r'aler, ita ut una de altera p'otat' p'otat' neg'ot'i, q'tra'
q' d' d'p'lect' d'ctas, cu' ista separabile, n' p' r'aler, p'otat'
p'otat' et q'd p'ota q'tra: n' p'nt' realia p' d' d'ctas, illiusd'
q' p'otat' d'ctas t'n illa, q'd interuic' inter d'ctas q'
cau' d'ctas, et p'ota d'ctas t'n illa, q'd supra d'ctas d'ctas,
d'ctas, et p'ota d'ctas t'n illa, q'd supra d'ctas d'ctas,
d'ctas, sed hoc q'no'u' p'otat' aliud, quod uelle in uoibus
et argum' p'oposita n' solvere.

109

Contra e' r'do: d'ctas ex na'a rei foali' ap'el' d'ctas p'otat'
realis: q'd n' p'nt' dari inter foalites eiu'nd' rei. anti: q'd

negant aduersarii. p. h. i. mo: illa distinguuntur, scilicet reles
 que possunt de se inuice simpliciter negari: sed illa que dist. ex na
 rei formaliter possunt de se inuice simpliciter negari: q. d. m. p. h. de
 aalite possunt dicere: e principiu sciendi: de raalite n. possunt dicitur
 re: e principiu sciendi: q. d. possunt negare aalite de raalite quia
 de quocunq. possunt negare de hie, q. d. possunt etiam negare definitiu, de
 raalite possunt negare de hie ad hie, et vicissim de aalite de
 hie raalitate: q. d. etiam de aalite possunt negare raalite et
 vicissim dicendo: R. q. d. aaliter n. raaliter et vicissim.

Nisso

Ad ans. rdo: illa dist. scilicet reles, q. d. quoniam proba
 contradictoria: sed illis que dist. ex hie raaliter, quoniam
 proba q. d. q. d. m. p. h. i. mo: illa, que p. a. p. inuice
 separabilia scilicet reles dist. quia ipsi quoniam p. q. d. a
 q. d. R. q. d. e. hie et n. de hie, neq. raaliter dicat, cu. d. hie
 illis, proba contradictoria inferta de hie raalite, que factat
 ad se reale, quia p. R. q. d. p. hie et n. de hie: ad productum hie
 ce productum hie hanc etiam hie hie impugnantur inuice vocibz
 quibz impugnantur illa, que data e Nio huius disputationis.

Nisso

Adiores, q. d. q. d. dist. scilicet scilicet formen solent q. d. nos eo
 incidunt sese cu. usi, quos afferimus ad hie rdo q. d. hie scilicet
 subsequenti. unde etiam ibi responsa peti poterunt.

Questio 2da:
 De distione gradum metaphisicorum.

ARVS I mus. Quid sint
 Gradus metaphisici?

Gradus metaphisici sunt aliquid si quid proba quoda abstracta eadem
 habentia, quoniam q. d. aalite, et ad hie quoniam superiora, q. d. inferiora
 substantia, quoniam corpus et vivens, et differentia, ut scilicet, et eorum
 reale, et specificum, ut hoc, et individualia, ut hie hie, et hie
 verulus, et hie, perinde a e hie hie proba quoniam hie hie hie
 quocunq. ut ad hie hie abstracti ut aalite, raaliter, e e

112

119

119
Omnis ratio post mortem hinc datur realitas eius, est in datur
has: aut quomodo ratio membrum patet quoad unum sicut datur post
mortem ad realitatem: quod datur realitatem (et quidam completa; quia
ad est completa principium ratiocinandi.

Ratio autem: quodammodo membrum datur realitatem completa, que
fuit gradus meth: n.a: incompleta seu pars illius realitatis
fuit gradus meth: con: aut et a.e: realitatem quod fuit gradus meth:
hinc a compositum ex corpore ad et unice quod compositum post mo-
rtem datur ad equale.

N. 120

120
Omnis ratio saltem realitatem datur et realitatem datur separabile,
quod saltem alij gradus meth: realitatem datur
Re a datur con: quod alij gradus meth: eundem individuum
realitatem datur aut: datur in individuum con: nobis sermo est
de gradibus meth: eundem individuum.

121

121
119 4to: illa datur realitatem, inter quo datur pro de realitatem, et
inter gradus meth: datur ordo realitatem: quod est in datur, in datur
gradus meth: unum proportionem ad alterum et a prior alterum
2. I: aalitas realitatem e prior, quia bene possunt inferre: datur
realitatem quod est aal n.a. hinc in
et alij patet quod alter, 2. I: gradus realitatem et superior et
alij superior quod datur realitatem.
Re con: ill: n. hinc in ad in datur datur, aut: proportionem unum
gradus ad alterum et a prior proportionem et prior realitatem n
con: proportionem focali et prior realitatem a datur
con: a. aut et n con: hoc a proportionem et prior realitatem
ratio seu a datur realitatem con: a datur hinc in, quod, quando
habeo quod, aut datur datur, ab in n datur hoc in
possim datur illud datur ab in a datur, aut fit impossibile ad
aliquid fit realitatem seu datur datur dependenter a datur
quia fit aal, n.a. quicquid: quod datur, habeo quod, quod
datur datur ab in a datur hoc in possim illud datur

119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

ex eo. qd aalitas Batri rdu oes qd p fil simili leoni quia
est illi rdu oes gradus ad simili tm in aduquale, in quibus
rdu oes gradus aalitas Batri fil pndia, qd thiat fil lab, et pndia
desia rdu oes gradus rdu oes in qd n' fil leu.

129

Dices 3do qd ista similitudo et dissimilitudo est in accidentibus
quia debet explicari in ordine ad constata aliqua accidentia
sicut in ordine ad sensationes et ratiocinationes, qd si pndia
sensationes et ratiocinationes n' sint de operantibus, sed de
obis, respectu et aptitudinis, quia h' h' ad sensationes et ratiocinationes
similiter, sed ratiocinationes ad sensationes, e' tan hoi quia leoni
indivisiu et operantibus, sed pndia ratiocinationes. V' si h' ratiocinationes
ad sensationes, dicant nobis, quare aalitas fil simili leoni,
ratiocinationes ratiocinationes fil dissimilitudo aalitati leonis?

130

Dices 3do: una res v' g: quia linea n' pndia e' equalis alteri
in inaequalitate: qd etia n' est una res alteri e' simili sensu
ad aequale: qd si aalitas Batri e' simili leoni, e' etia simili
R: ratiocinationes: aut: ratiocinationes et portales, dissimilitudo, quia si una
e' aut: quae ideo v' g: qd quia pndia equalitate aliquid unum
magis unum illius q' ratiocinationes omnimoda in ratiocinatione
n' pndia magis et minus: qd ratiocinationes v' g: simili q' ratiocinationes
illius q' ratiocinationes aliquid in una et altera pndia, v' g:
etia, h' alijs modo imitetur alteri, ad h' simili suo
aut magis et minus, pndia una magis et minus ratiocinationes
et exprimit alteri, si una pndia dicitur magis simili
suo prototypo quia altera, magis h' magis alteri, quia
alij h'.

131

Dices 4to: n' est unum e' idem alteri in, ratiocinationes pndia
pndia quia fil ad aequale, idem in altero, qd etia n' est
unum e' simile alteri ratiocinationes pndia seu gradus h' h'
quia fil etia ad aequale simile

R: con: aut n: con: et pariter. Diffinitio est, quia si unum est
 in altero. Sed in quibuslibet partibus, quae singula partes unius
 sunt: id est in singulis partibus alterius; unde alia est pars
 unius, simul sunt in altero quibus id est in eorum partibus alterius
 sunt: quod est adaequale. Et id est in altero: extra ad si unum est
 simile alteri, id est in parte seu gradu inest. et regit, ad unum
 protul, unig sit adaequale simili alteri protul alterius, per unum
 ala prota unig et in inady: similia singulis partibus alterius, si
 nisa tota erunt in inady: similia

102

Dices ut: n: est unum et inady: id est in altero, nisi datur in illo ali-
 qua pars, adaequate inata in altera parte. Et si ad est inady:
 ee id est in parte, n: datur in n: a pars unig ad inady:
 id est: quod est n: est unum et inady: simile leoni, nisi datur
 in leone aliquid pars, cuius adaequale sit simile alteri.
 quod si lo est inady: simile leoni, et alia dicitur ee inady:
 simili leoni. Et hoc pars n: est alia, quod ad datur: quod est.
 Et ont neque constat de veritate, diffinitio, quod initas in-
 adaequata supponit totum aliud extra partibus reter diffinitio:
 quod n: est adoy: identitatem in altera, quia in eadem
 videtur fieri, etia alia: similitudo a operantibus in adaequata
 inady: Et qly unum n: est ad simile alteri, quia eadem
 similitudo simile illi sit, etia quomvis aliud reter in
 esse inady.

103

Et hoc est aditas et raditas tribuunt hoi diversitas de:
 nominades: aditas in denominat hoi passivum raditas
 denominat eundem hoi inestivum quod est directio denom-
 inoties, quod reter inter se diffinitio.
 R: n: aut in sensu reali in sua diffinitio: quia aditas et raditas
 h: eadem res, propter quod in diffinitio, aut et radice, passivum et
 inestivum: aditus et raditas, ipse n: est plures aut diffinitio a
 parte rei, parano in, quod in quibus diversitudo a nobis
 est concipi, diversitas etia nobis solet exprimi, ita ut tota

Handwritten marginal notes on the left edge of the page, partially cut off.

diversitas et pluritas denominationum in eadem sunt, diversa contenta aut quies, et supra eandem res, sed ut ex- nite, et diversa qualitates in ordine ad invicem contenta.

N. 134

Deus: diversa operationes arguunt diversas causas, seu causas, et in hoc tractu, diversa operationes: quod arguunt diversas causas. Q. Diff. M: diversa operationes in diversis hypotheticis arguunt di- versas, hoc est, diversas causas seu causas, et causas M: in eadem hypothetico non est etc. in diff. cont. quod arguunt diversas, hoc est, diversas causas in diversis hypotheticis: causa in eadem hypothetico non est, si est opus verum debendum in hoc tractu, variis diversis causas et causas, quod dicitur, diversa illationes, Volitiones, et sensationes, quod nemo admisit.

N. 135

Q. 9: aalitas est propter generium hois: radicalis est a pro- prium generium sed differetiale. Sed aalitas est effectibilis: a radicalis, radicalis non est effectibilis a se ipso. Q. 10: aalitas est determinabilis a radicali ad certam speciem? R. hois: radicalis est determinabilis ad certam speciem: quod de radicali et radicali verificantur, propter opus. Quare, sim, diff. cont. dicitur, quod hoies vero sit in sensu reali, non autem in sensu formali, c. aut. et non: cont. sensus a formalis dicitur, hoc dicitur in ordine ad sensationes, propter quod dicitur, talis non recipitur, quatione sed clara et facta, nec in ordine ad hoc effectus operationes, quod si recipiatur, in ordine ad rationem, propter quod dicitur, radicalis.

N. 136

Q. 10: radicalis est propter essentialis hois, respicitur in essentialis hois; cum est propter essentialis non est: illud vero: radicalis est causa respicitur, et est prior respicitur, quia si quis vult, ostendere respicitur hois, radicalis dicitur, ostendere respicitur a priori est, cum est, id est, cum ho est respicitur, quia est radicalis et a viciis. R. item non: autem: in sensu reali; quia illud ipsum compositum

rationata. ¹ **Diffio** ratio ratiocinatio e multyloga & diversa
 eiusd rei qritio cu fundamento in re: **pedalis** datur inter gradus meth.
 eiusd inordinati: qd est. **Al** est ut ex dictis artibz qritio qritio, praec
 cadenti. m. pth. **Nulla** diffio diffioe ratio ratiocinatio cu fundamento
 in re: qd qritio, p diversas cogitioes in ordine ad diversa constata
 p qritio meth. **ita** qritio: qd est m. pth. **si** in **l. f.** hinc qritio
 ad qritio eiusd in ordine ad constationes. **Al** si qritio ut **rationale**
 qritio eiusdem in ordine ad ratiocinationes, qd p diversa constata est

Dico **Diffio**: datur pceptio formalis scilicet inter aliquos gradus meth.
 pth. **est** unus gradus meth. quosdam formaliter & quosdam formaliter aliter
 qd pth. **dar** pceptio formalis & cor. p. p. qritio, quid p pceptio formalis
 n. alius illigibz, quid p unus gradus pceptio quosdam formaliter & quosdam
 formaliter aliter. **unus** pth. **postu** **est** qritioe eiusd hinc in ordine
 ad constationes, quon qritio in ordine ad ratiocinationes, ut est ut
 ab experientia. **sed** hoc e qritioe aliter hinc formaliter & qritio formalis
 ratiocinatio eiusd. qd est.

Dico autem in qritioe scilicet inter aliquos gradus meth. an oxim
 inter qritio gradus meth. pceptio dari eiusmodi pceptio, et an pceptio
 hinc datur pceptio pceptio a suis differentibus, et vice versa, id qritio
 pceptio datur meth.

N 44

Secus.
Solvuntur oblationes.

Ob **imo**: n. pth. explicari, quomodo inter gradus meth. est diffio **N 45**
 ratiocinatio: ant. pth. **si** datur ista diffio sua datur, & inter gra-
 dus meth. **quid** se est pceptioe acceptio, vnter eodem, ut
 substantia & diversa acceptio, seu reduplicative acceptio: & inter
 istos diversas qritioes qd nullu horu pth. dicit qd est.

Q n. ant. ad pth. con. est. n. m. **et** dico qd ista diffio datur
 inter gradus ratiocinatio se acceptio: no cu diffio ratioe nil aliud
 sit, quid multyloga ac diversa eiusd rei cogitio. hoc autem
 cogitio immediate officiat istu oblatio, illu qritio denominet in
 vnter eodem qritio: et ista denominatio formaliter distinguit eadem

supra dicitur, itaque denominabitur formaliter dicitur n' quidam modo
formae alicuius intrinsece per se motum extrinsece formae denomi-
nantis.

N: 146 *Obij* res: actus specificantur ab obij: qd si de gradibus math. p.
appunt dari diversa quæstiones, et id est qd gradus arithmetici
diversi: qd sequitur ill. dicitur, inter alia dicitur, quod in ratione
R. dicitur aut: actus specificantur ab obij plus temper n: aut: ob
obij: v a modo quæstioni id est obij: aut: obij: cor. probat-
iuris a, qd motus quæstioni eundem hoid qd pnt ee diversus et
multiflex in ordine ad diversa quæstiones.

N: 147 *Obij* dicitur: actus magis diff. u' realitate, quod ab obij: qd
actus et actus diff. diff. rationis debent actus, et hanc
diff. diff. realitate.
R. dicitur aut. negdo cor. quia inter ipse diff. rationis
p' sua ee major, quod altera, major am e' diff. ratio
rationis, qualis dicitur, inter actus, et realitate, quam
diff. ratio rationis, qualis dicitur, in actus et actus.

N: 148 *Obij* res: si gradus math. p. q. actus et realitate, diff.
diff. ratio rationis, sunt ita; quia possumus conspici in
ordine ad diversa constat: In hoc ratio nulla e: qd est m.
p' hanc si hoc ratio aliquid probet hanc sequeret, quod
actus potentia videndi et audiendi inter ipse diff. rationis
diff. ratio rationis, quia etia possumus conspici in or-
dine ad diversa constat, sequela e' falsa qd est.
R. n. in eius ratione n. ill. ad hanc qd hanc p' hanc quod
ad eundem membrum et dicitur, illa hanc dicitur, conspici
sequere diff. ratio rationis, qd facit, ut talia
constat, dicitur reperiri possint in diversis actibus, quod
constat n' hanc hanc, et hanc hanc, et potentia vi-

*Primo actus
videndi
potentia
videndi*

Primo actus videndi et potentia audiendi
N: 149 *Obij* res: gradus ab altero: qd n' pnt dari p' hanc hanc

Obij res: actus specificantur ab obij: qd si de gradibus math. p. appunt dari diversa quæstiones, et id est qd gradus arithmetici diversi: qd sequitur ill. dicitur, inter alia dicitur, quod in ratione R. dicitur aut: actus specificantur ab obij plus temper n: aut: ob obij: v a modo quæstioni id est obij: aut: obij: cor. probat- iuris a, qd motus quæstioni eundem hoid qd pnt ee diversus et multiflex in ordine ad diversa quæstiones.

ant: p[ro]p[ri]e talis, quib[us] n[on] exprimit[ur] ob[ject]u[m] p[ro]p[ri]e, in se, quia exprimit[ur]
 eret hanc gradum vel separatim ab altero: q[uo]d est. P: n: ant:
 in eius p[ro]p[ri]e n[on] i[n]t[er]d[um] ant: et dist: n[on] exprimit[ur] illud ad equat[ur]
 p[ro]p[ri]e se in i, hoc e[st] n[on] representaret illud in ordine ad via[m] constan-
 ta con: ant: n[on] exprimit[ur] illud in ad equat[ur] p[ro]p[ri]e in se hoc
 exprimeret dari aliquid in ob[ject]o, quod ra[ti]o ipsa n[on] dat, n: ant: ad
 ultimum r[ati]o ad i[n]t[er]d[um] dist: dist: exprimeret unum q[uo]d
 ut separatim ab altero p[ro]p[ri]e hoc e[st] affirmat[ur] et dicitur, qu[od]
 n[on] d[omi]n[us] alter n: ant: exprimeret unum separatim ab altero p[ro]p[ri]e
 hoc e[st] n[on] exprimeret formaliter alteru[m] sed abstracte con[tra]d[ic]to.

N: 150

Quis: quib[us] p[ro]p[ri]e haberet se respectu ob[ject]i, sicut imago aliqui
 respectu PETI q[uo]d in uno oculo haberet sicut oculo PETI
 in reliquis a p[ar]te omnia difformis, sed talis imago est p[ro]p[ri]e
 difformis PETI: q[uo]d est quib[us] p[ro]p[ri]e ob[ject]o. M: p[ro]p[ri]e, quia sicut
 talis imago in representaret unum parte PETI, ita h[ab]eret
 quib[us] p[ro]p[ri]e in uno p[ro]p[ri]e in ob[ject]o.
 P: n: M: Disparitas, quia imago illa p[ro]p[ri]e affingeret PETI
 plura, q[uo]d in illo re[sp]e[ct]u n[on] datur, quib[us] r[ati]o formaliter p[ro]p[ri]e
 nihil affingeret ob[ject]o, q[uo]d re[sp]e[ct]u h[ab]et datur, in ob[ject]o p[ro]p[ri]e dicitur n[on]
 exprimit formaliter, et n[on] totu[m] suu[m] ob[ject]u[m] sub di claritate.

DISPUTATIO scia.

De Universalibus

Cum alio scia versent[ur] circa universalia, tota autem
 sit in p[ro]p[ri]e illarum, hoc equu[m] e[st], ut in hac disputat[i]o[n]e agamus
 de universalibus, p[ro]p[ri]e in ista universalium motiva p[ro]p[ri]e
 sit ad intelligenda p[ro]p[ri]e de ob[ject]o p[ro]p[ri]e. Sicut a
 libro p[ro]p[ri]e dicitur a p[ro]p[ri]e ob[ject]o p[ro]p[ri]e sunt ordi[n]e, com[un]i
 p[ro]p[ri]e ob[ject]o, hoc e[st] introductio Porphyrii in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e